

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/89/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7918010299
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Ševčovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7918010299.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Ševčoviča a sudcov JUDr. Jaroslava Chleboviča a JUDr. Martina Kurečka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 6. marca 2024, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní poškodeného proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 6.7.2023, sp. zn. 5T/60/2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie poškodeného C. D..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného A. B. za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 28.03.2017 v čase okolo 18.50 h v obci E. na ul. F. po predchádzajúcich slovných nezhodách medzi jeho manželkou G. B. a susedou G. D., pred rodinným domom H. XX/XX fyzicky napadol poškodeného C. D., naznačením úderu päťou, na čo poškodený sa udrhel pravou časťou hlavy do bráničky oplotenia, stratil rovnováhu a spadol na zem, čím mu podľa znaleckého posudku č. XX/XXXX vypracovaného G. I. J., K., znalcom z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvia chirurgia, obžalovaný spôsobil ľahké zranenia, a to pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy v pravej spánkovej oblasti s celkovou dobou liečenia 21 dní.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 364 ods. 1, § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, výkon ktorého podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienenečne odložil na skúšobnú dobu vo výmere 1 (jedného) roka.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., F. XX/XX škodu vo výške 638,40 eur (šesťstotridsaťosem eur a štyridsať centov).

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenú L. M. N. O., P. XX/X, P. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodeného C. D. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie poškodený C. D., ktoré prostredníctvom svojho splnomocnenca písomne odôvodnil tak, že odvolanie podáva proti výrokom o náhrade škody. Proti rozhodnutiu súdu o vine obžalovaného odvolanie nepodáva, s týmto výrokom je však spokojný iba sčasti. Podľa jeho názoru sa súd dopustil pochybenia, lebo napríklad upravenie

skutkovej vety rozsudku oproti skutkovej vete v obžalobe prokurátora (negovanie úderu na hlavu, resp. z toho vyplývajúce negovanie skutočne vzniknutých zranení poškodeného v priamej príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného) má za následok priznanie iba zníženej škody oproti škode uplatnenej v prípravnom konaní, resp. na hlavnom pojednávaní. Týmto odvolaním preto apeluje na odvolací súd, aby podrobne preskúmal zákonnosť a správnosť postupu prvostupňového file_0.jpg

file_1.wmf

súdu v rámci celého konania (vrátane správnej právnej kvalifikácie konania obžalovaného obsahujúcej aj prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pretože v ňom z jeho pohľadu pozoruje pochybenia najmä čo sa týka priznania skutočne vzniknutých zranení konaním obžalovaného a z toho aj vyplývajúcej výšky škody.

Súd po zrušení svojho oslobodzujúceho rozsudku nadriadeným súdom už v tejto veci vydal odsudzujúci rozsudok, a to aj napriek tomu, že po vrátení veci nevykonával na hlavnom pojednávaní dokazovanie. Aj napriek tomu však súd zavinenie obžalovaného vo výroku odsudzujúceho rozsudku bagatelizoval až do tej miery, že obžalovaný ho mal podľa znenia skutkovej vety rozsudku fyzicky napadnúť iba naznačením úderu pästou, na čo sa udrhel pravou časťou hlavy do bráničky, a že mu bolo spôsobené iba jedno zranenie, a to pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy v pravej spánkovej oblasti s celkovou dobou liečenia 21 dní. Zároveň súd svojím rozhodnutím neguje to, žeby sa kritického konania obžalovaný dopustil vo dvore jeho rodinného domu, a teda mu nepričítal konanie v zmysle trestného činu porušovania domovej slobody. Svoj rozsudok súd v časti týkajúcej sa priznaných, resp. nepriznaných jeho zranení odôvodnil v podstate tým, že ďalšie neuznané zranenia nemali vzniknúť v dôsledku konania obžalovaného, a preto aj takto upravil vetu. Nevedno prečo sa súd odklonil od právneho názoru odvolacieho súdu popísaného v jeho uznesení na č. I. 6, že nezrovnalosti ohľadne detailného priebehu skutku, ako aj vzniku poranení u poškodeného v konečnom dôsledku nespochybňujú pravdivosť výpovede poškodeného, a teda nedostatky nie sú tak významné, aby bolo možné výpoveď poškodeného ako celok spochybníť. Súď aj napriek názoru odvolacieho súdu o absencii podstatných nezrovnalostí vo výpovediach svedkov z rodiny D. má naďalej pochybnosti o pravdivosti ich tvrdení. Konkrétne súď uvádza, že: „ostatné zranenia neboli objektivizované do takej miery, že by mechanizmus týchto poranení zodpovedal reálnym skutočnostiam, ktoré sa mali pri incidente odohrať. Súď poukazuje na to, že poškodený na mieste nezostal, kde dopadol, ale bolo s ním nakladané“. Opätovne sa tak súď prikláňa na stranu obžalovaného, aj keď už nie v otázke viny, keďže mu povinnosť túto uznať bola nariadená odvolacím súdom, avšak v rozsahu tejto viny, resp. v rozsahu jeho konania sa súď akoby opätovne prikláňal na stranu obžalovaného, keďže ho zbavuje konania vo dvore obžalovaného a pričítava mu iba jeho jediné zranenie.

Odvolací súď sa vo svojom uznesení celkom zrozumiteľne vyjadril, že cit.: „z vykonaného dokazovania podľa tvrdení poškodeného, ako aj svedkov manželky a syna poškodeného vyplýva, že ku skutku malo dôjsť už vo dvore rodinného domu, a teda je otázne, prečo konanie nebolo právne kvalifikované aj ako porušovanie domovej slobody“. S touto otázkou sa prvostupňový súď po vrátení veci vysporiadal tak, že sa znova pokúsil nájsť akési rozpory v nepodstatných detailoch vo výpovediach svedkov z rodiny D. a „našiel“ akési rozpory vo výpovediach syna poškodeného, t. j. D. D., ktoré vyhodnotil tak, že tento si „nie je istý“ v otázke, či obžalovaný pri útoku bol vo dvore ich rodinného domu. K týmto údajným rozporom vo výpovediach svedka D. D., ktoré ani nepovažuje pri existencii dvoch svedeckých výpovedí o tom, že obžalovaný ho napadol už vo dvore jeho rodinného domu, za podstatné rozpory, uvádza už len to, že ani v jednej zo svojich výpovedí sa D. D. nevyjadril jednoznačne, žeby obžalovaný ho napadol pred bráničkou do dvora ich rodinného domu. Súď naopak správne uvádza pri citovaní výpovedí svedka D. D. napr.: otec bol udrťetý na našom pozemku..., obžalovaný bol vo výskoku v čase úderu a mohol sa nachádzať na hranici bráničky, prípadne pol metra vo vnútri nášho pozemku... Pri existencii ďalších dvoch svedeckých výpovedí, kedy títo svedkovia (C. D., G. D.) viackrát vypovedali po zákonom poučení o následkoch krivej výpovede nemá ani význam polemizovať o akýchsi údajných rozporoch vo výpovediach svedka D. D., ktoré súď subjektívne vyhodnotil tak, že svedok si nie je istý. Už len výpoveďami manželov D. je nepochybne preukázané, že skutok sa stal vo dvore jeho rodinného domu, a má teda byť aj právne kvalifikovaný ako prečin porušovania domovej slobody.

Čo sa však ešte týka zranení, ktoré súdom v rozsudku mu neboli pričítané, pretože podľa názoru súdu nemali vzniknúť konaním obžalovaného, tak k tomuto uvádza, že podľa jeho názoru sa súď úplne svojvoľne odchýlil od záverov znaleckého posudku znalca MUDr. I. J., CSc. V záverečnej časti posudku na č. I. 35 pri odpovedi na otázku č. 1 znalec jednoznačne uvádza, ktoré poranenia dňa 28.03.2017

utrpel. V odpovedi na otázku č. 7 znalec vychádzajúc z popísaných zranení určil dobu liečenia a práceneschopnosti pre zlomeninu záhlavovej kosti a podvrtnutie krčnej chrbtice u poškodeného v dobe 31 dní a bolestné vo finančnom vyjadrení 1.824,- eur, čo je 100 bodov.

Odôvodnenie súdu prečo mu v rozsudku nepriznal zranenia popísané v záverečnej časti znaleckého posudku, resp. prečo ich v odsudzujúcom rozsudku nesubsumoval pod fyzické napadnutie obžalovaným ako škodlivý následok jeho konania, je v rozsudku popísané tak, že: „znalec v znaleckom posudku jednoznačne uviedol, že pokiaľ ide o mechanizmus, ktorým mali vzniknúť jednotlivé poranenia poškodeného, tak ten nezodpovedá reálnemu stavu a tvrdeniam poškodeného, ani obžalovaného a svedkov vypovedajúcich v prospech jedného, či druhého“. Ďalej súd mieni, že: „pokiaľ ide o ďalšie poranenia, že tieto mali súvisieť s pádom poškodeného na nejaký tvrdý predmet, tak táto skutočnosť v konaní preukázaná nebola“. Súd túto problematiku uzatvára tým, že: „ostatné zranenia neboli objektivizované do takej miery, že by mechanizmus týchto poranení zodpovedal reálnym skutočnostiam“.

Tieto závery súdu a argumentácia, prečo mu nepriznal v konaní obžalovaného ako file_2.jpg

file_3.wmf

následok aj všetky tie poranenia, ktoré znalec uvádza v odpovedi na otázku č. 1 svojho znaleckého posudku, je nepresvedčivá a z jeho pohľadu aj svojvoľná. Znalec sa predsa jednoznačne v odpovedi na otázku č. 1 vyjadril, že pri úraze v kritickom čase poškodený utrpel všetky popísané zranenia.

Znalec tiež v odpovedi na otázku č. 2 ohľadom mechanizmu vzniku jednotlivých zranení poškodeného jednoznačne uvádza, že: „Mechanizmus vzniku poranení zodpovedá tomu, ako to uvádzali vo svojich vypovediach svedkyňa G. D. a svedok D. D.“.

Zároveň odvolací súd vo svojom uznesení zo dňa 07.09.2022 na č. I. 6 uvádza cit.: „Mechanizmus vzniku zranení poškodeného bol objektivizovaný znaleckým posudkom vypracovaným znalcom z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, o objektivnosti ktorého nemá ani odvolací súd žiadne pochybnosti“.

Aj napriek popísanému právnomu názoru odvolacieho súdu, ktorý je pre prvostupňový súd záväzný, tento právny názor prvostupňový súd vo svojom odsudzujúcom rozsudku v časti priznaní všetkých zranení poškodeného, nielen že vôbec nereflektoval, ale sa od neho svojvoľne odchyľil.

Z jeho pohľadu, ktorý vychádza zo znaleckého posudku znalca, a tiež z právneho názoru nadriadeného súdu je zrejmé, že obžalovaný svojím konaním v kritickom čase spôsobil všetky zranenia, ktoré sú popísané v znaleckom posudku aj s ich bodovým ohodnotením vo finančnom vyjadrení v sume 1.824,- eur. Spomínaný znalecký posudok znalca G. I. J., K. však aj napriek tomu, že vyššie o neho opiera svoje argumenty, tak ho považuje aj sčasti za rozporný.

Z vykonaného dokazovania a množstva vykonaných odborných lekárskeho vyšetrení, ako aj z množstva predložených lekárskeho správ jednoznačne vyplýva, že v jeho prípade bolo diagnostikovaných podstatne viac zranení, ako to uvádzal samosudca v napadnutom rozsudku. Doba liečenia a práceneschopnosti u neho trvala reálne 187 dní, pričom znalcom bola z chirurgického hľadiska pôvodne stanovená doba liečby a práceneschopnosti na 31 dní s tým, že je potrebné, aby sa k tejto dobe liečenia a práceneschopnosti vyjadrili aj odborníci z iných medicínskych odvetví, predovšetkým z odvetvia Neurológia (viď str. 27 a iné znaleckého posudku). Znalkyňa z odvetvia Neurológia MUDr. Q. sa však k dobe liečenia a práceneschopnosti nevedela vyjadriť, aj keď vo svojom znaleckom posudku nepriamo naznačuje, že doba liečenia a práceneschopnosti u neho mohla byť aj dlhšia ako „chirurgicky“ pôvodne stanovených 31 dní. Je totiž nepochybné, že dĺžka liečenia a práceneschopnosti poškodeného vychádzala z viacerých medicínskych odvetví ako je iba odvetvie Chirurgia.

V ďalšom podrobne poukazuje na nedostatky znaleckého skúmania znalca MUDr. I. J., CSc. s tým, že všetky tieto dôvody sú podľa ich názoru dostatočnými dôvodmi na to, aby bola v tomto trestnom konaní v jeho prípade konečne správne určená reálna doba liečenia a práceneschopnosti a najmenej v trvaní, ako to určili posudkoví lekári zdravotnej poisťovne, teda v trvaní od 93 dní až 187 dní. Pričom ďalším vážnym nedostatkom znaleckého skúmania jeho poranení je aj tá skutočnosť, že doposiaľ nebol znalcom vyšetrený rok od vzniku úrazu za účelom posúdenia trvalých následkov na jeho zdraví, ktoré

vznikli v dôsledku trestného činu spáchaného na ňom obžalovaným dňa 28.03.2017. Ak by tomu tak bolo, tak by bolo preukázané, že ešte ku dnešnému dňu trpí trvalými následkami, čím by sa preukázalo, že doba liečenia a práceneschopnosti u neho nebola 21 dní a ani 31 dní, ale najmenej 93 dní až 187 dní.

Vzhľadom ku všetkému vyššie uvedenému navrhol, aby odvolací súd tomuto odvolaniu vyhovel a rozsudok Okresného súdu Trebišov zo dňa 06.07.2023 pod sp. zn. 5T/60/2018 v časti výroku o náhrade škody zrušil a sám rozhodol tak, aby mu priznal škodu, ktorú si uplatnil v tomto trestnom konaní, a aby zohľadnil argumenty popísané v tomto odvolaní, presnejšie, aby obžalovaného odsúdil aj za konanie kvalifikované ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák., alternatívne, aby tomuto odvolaniu vyhovel a rozsudok Okresného súdu Trebišov zo dňa 06.07.2023 pod sp. zn. 5T/60/2018 v časti výroku o náhrade škody zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. mu vrátil vec na nové prejednanie a rozhodnutie s právnym názorom obsahujúcim aj právnu kvalifikáciu konania obžalovaného v zmysle prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák.

K odvolaniu poškodeného sa vyjadril obžalovaný A. B., a to prostredníctvom svojho obhajcu tak, že poškodený prekračuje svoje oprávnenie v rámci trestného konania, keďže v zmysle ustanovenia § 307 ods. 1 písm. c) Tr. por., môže rozsudok odvolaním napadnúť aj poškodený, a to pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, kde z podaného odvolania vyplýva, že aj keď poškodený uvádza, že jeho odvolanie smeruje proti výrokom o náhrade škody, jeho argumentácia sa týka právnej kvalifikácie file_4.jpg

file_5.wmf

skutku ako aj jeho viny.

Poškodený vo svojom odvolaní uvádza, že vypracovaný znalecký posudok, týkajúci sa zranení, ktoré utrpel považuje za rozporný. file_6.jpg

file_7.wmf

Už z tohto samotného tvrdenia vyplýva, že v prípade, ak poškodený si chce uplatňovať ďalšie nároky z titulu ujmy na zdraví, bude potrebné preskúmať vypracovaný znalecký posudok, resp. dať vypracovať ďalší znalecký posudok, prípadne aj kontrolný posudok, čo celkom zjavne v adhéznom konaní nebude možné, a preto vo výroku rozsudku, kde okresný súd odkázal poškodeného na civilný proces so zvyškom nároku na náhradu škody, považuje takéto rozhodnutie za správne a jedine možné.

Poškodený rozoberá svoje pochybnosti o priebehu skutku a uvádza, že okresný súd nesprávne vyhodnotil všetky okolnosti prípadu a je otázne, prečo jeho konanie nebolo právne kvalifikované aj ako porušovanie domovej slobody. Spochybňuje aj rozpory medzi svojou výpoveďou a výpoveďou svedkov, t. j. jeho manželky aj syna. Ku všetkým týmto výhradám uviedol, že práve v dôsledku zásadných rozporov v týchto výpovediach bol vykonaný aj vyšetrovací pokus, pri ktorom poškodený, ako aj on uviedli svoje verzie. Pri tomto pokuse bol prítomný aj znalec MUDr. J., CSc., ktorý sa po vykonaní vyšetrovacieho pokusu vyjadril tak, že k zraneniam poškodeného nemohlo dôjsť takým spôsobom, ako to tvrdil poškodený, jeho manželka a jeho syn.

Zdôraznil, že všetky tieto okolnosti boli okresným súdom vyhodnotené podrobne a sú obsiahnuté v odôvodnení vypracovaného rozsudku.

K dĺžke údajnej práceneschopnosti poškodeného uviedol, že bol vypočítaný ošetrojúci lekár poškodeného, ktorý mu predložoval práceneschopnosť na základe toho, čo mu subjektívne poškodený uvádzal, avšak ako vyplýva zo znaleckého posudku znalkyne z odvetvia psychiatrie G. O., poškodený má abnormálne vnímanie bolesti, pričom sa jedná o ťažkosti, ktoré nezodpovedajú reálnemu organickému poškodeniu a existovali už aj pred skutkom, ktorý bol predmetom tohto trestného konania. Znalkyňa ďalej konštatovala, že u poškodeného existuje paranoidná porucha, v dôsledku čoho poškodený neprimerane vyhodnocuje svoju terajšiu situáciu a svoj zdravotný stav, podáva sťažnosti na orgány činné v trestnom konaní,

na znalcov, na Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, domnieva sa, že jeho ťažkosti sú bagatelizované.

Znalčka tiež vyslovila predpoklad, že poškodený je pod vplyvom svojej manželky a identifikuje sa s názormi a konaním svojej manželky, preto je jeho úsudok parciálne skreslený, má zníženú schopnosť zvažovať a analyzovať, a preto výpovede svedka v trestnom konaní možno považovať len za čiastočne dôveryhodné.

file_8.jpg

file_9.wmf

file_10.jpg

file_11.wmf

Z doplnenia znaleckého posudku znalcom MUDr. J., CSc. vyplýva, že pre potreby Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou vypracoval N. D., G. A. a I. P. - odborné stanovisko k sťažnosti, ktorú podal poškodený, kde menovaní výslovne uviedli, že príčiny pretrvávajúcich zdravotných stavov sa nedajú odôvodňovať čisto poúrazovým stavom, ktorý mal vzniknúť pri incidente. U poškodeného boli potvrdené organické lézie mozgu, čo mohlo mať a zrejme aj má vplyv na poškodeného. Zároveň konštatovali, že poškodený viackrát uvádzal nepravdivé skutočnosti o následkoch incidentu, napr. že po incidente má problémy so sluchom, kde sa zistilo, že ide o tvrdenie zjavne nepravdivé, keďže porucha sluchu sa zistila v roku 2014.

Z lekárskej dokumentácie sa zistilo, že poškodený už v r. 2015 mal bolesti hlavy, závraty, ťažkosti s krčnou, hrudnou a driekovou chrbticou, bol kvôli tomu aj práceneschopný, pretože sa nevedel postaviť, otočiť a podobne. Aj z uvedeného je zjavné, že sú tu celkom zjavné a dôvodné pochybnosti o rozsahu zranení file_12.jpg

file_13.wmf

a prípadne aj následkov na strane poškodeného.

K ďalšej argumentácii poškodeného, pokiaľ ide o miesto, kde malo dôjsť k skutku, výpovede poškodeného, resp. svedkov a vyjadrenia znalcov, je potrebné konštatovať, že poškodený celkom zjavne účelovo uvádza viaceré skutočnosti vytrhnuté z kontextu, ktoré v nadväznosti na ďalšie poškodeným vynechané skutočnosti, resp. vyjadrenia by vyzneli objektívne celkom opačne, než to tvrdí poškodený.

S poukazom na vyššie uvedené preto navrhol, aby bolo odvolanie poškodeného odmietnuté v celom rozsahu ako nedôvodné.

Za účelom prejednania odvolania poškodeného krajský súd nariadil termín verejného zasadnutia na deň 6. marca 2024. Verejného zasadnutia sa osobne zúčastnil prokurátor, obžalovaný, obhajca, splnomocnenec poškodenej strany a poškodený C. D.. Dokazovanie krajský súd nedopíňal, nakoľko v tomto smere žiadne návrhy neboli. V rámci konečných návrhov prokurátor navrhol odvolanie poškodeného zamietnuť ako nedôvodné, pretože rozhodnutie okresnému súdu považuje za zákonné a správne. Obhajca obžalovaného zotrval na písomnom vyjadrení k odvolaniu poškodeného a navrhol, aby krajský súd odvolanie poškodeného zamietol ako nedôvodné. Obžalovaný sa nevyjadril. Splnomocnenec poškodeného navrhol, aby krajský súd rozhodol v zmysle podaného odvolania a poškodený sa pripojil k záverečnému návrhu svojho splnomocnenca.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré

v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods.1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd ako súd odvolací najskôr skúmal, či nie je dôvod na postup podľa § 316 ods. 1 Tr. por., eventuálne podľa § 316 ods. 3 Tr. por., pričom zistil, že odvolanie podal poškodený C. D. ako oprávnená osoba, v zákonom stanovenej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný, a keďže krajský súd nezistil ani podmienky na postup podľa § 316 ods. 3 Tr. por., tak s poukazom na ustanovenie § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o náhrade škody, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie poškodeného C. D. nie je dôvodné.

Úvodom je potrebné poznamenať, že predmetná trestná vec už bola prejednávaná odvolacím súdom, ktorý svojím uznesením zo dňa 7.9.2022, sp. zn. 4To/14/2022 rozhodujúc o odvolaní okresného prokurátora a poškodeného proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 16.11.2021, sp. zn. 5T/60/2018 podľa § 321 ods.1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods.1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V dôvodoch svojho zrušujúceho uznesenia poukázal na to, že sa nestotožnil s argumentáciou okresného súdu v tom smere, že v konaní nebola preukázaná objektívna stránka trestného činu, teda že by medzi konaním a následkom bola príčinná súvislosť vzhľadom k zásadným rozporom ohľadne skutkového deja a spôsobu vzniku poranení poškodeného a v konaní boli zistené také vážne pochybnosti, ktoré v konečnom dôsledku viedli k použitiu zásady v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Z vykonaného dokazovania podľa tvrdení poškodeného, ako aj svedkov manželky a syna poškodeného vyplynulo, že ku skutku malo dôjsť už vo dvore rodinného domu, a teda bolo otázne, prečo konanie nebolo právne kvalifikované aj ako porušovanie domovej slobody. Ďalej odvolací súd poukázal na to, že okresný súd vykonané dôkazy vyhodnotil jednostranne v prospech obžalovaného, pričom mechanizmus vzniku zranení poškodeného bol objektivizovaný znaleckým posudkom vypracovaným znalcom z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, o objektívnosti ktorého nemal ani odvolací súd žiadne pochybnosti s tým, že nezrovnalosti ohľadne detailného priebehu skutku, ako aj vzniku poranení u poškodeného v konečnom dôsledku nespochybnili pravdivosť výpovede poškodeného, a teda tieto nedostatky neboli tak významné, aby bolo možné výpoveď poškodeného ako celok spochybniť. Úlohou okresného súdu po zrušení veci bolo preto opätovne vyhodnotiť vykonané dôkazy jednotlivo aj v ich súhrne a aplikujúc zásady logiky prijať zodpovedajúce závery.

Po preskúmaní veci krajský súd zistil, že prvostupňový súd po zrušení veci vzhľadom k tomu, že návrhy na doplnenie dokazovania neboli vyhlásil dokazovanie za skončené, udelil právo záverečných rečí, právo posledného slova a vyhlásil teraz odvolaním napadnutý rozsudok.

Keďže odvolanie bolo podané zo strany poškodeného proti výroku o náhrade škody, rozsudok vo výroku o vine a treste sa stal právoplatným dňa 22.7.2023.

Pokiaľ ide o odvolanie poškodeného čo do výroku o náhrade škody, rozhodnutie prvostupňového súdu vo vzťahu k tomuto výroku krajský súd považuje za zákonné a správne a plne zodpovedá záverom, ktoré prijal prvostupňový súd. Rovnako nepochybil prvostupňový súd, keď upravil skutok tak, že konaním obžalovaného bolo spôsobené poškodenému iba jediné zranenie. Aj podľa názoru krajského súdu tento záver plne korešponduje so stavom a kvalitou dôkazov vykonaných nielen v prípravnom konaní, ale aj na hlavnom pojednávaní.

Za takéhoto skutkového zistenia krajský súd dospel k záveru, že prvostupňový súd nepochybil, keď obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému C. D. škodu vo výške 638,40 eur, a to bolestné súvisiace len s týmto jediným zranením a ohľadne ostatných zranení, ktoré boli bodovo ohodnotené v znaleckom posudku, s týmto nárokom odkázal poškodeného na civilný proces. V prípade uplatňovania

ďalších nárokov poškodeného z titulu ujmy na zdraví je potrebné skúmať vypracovaný znalecký posudok a dokazovanie v tomto rozsahu skutočne presahuje rámec adhézneho konania.

V ďalšom reagujúc na odvolacie námietky poškodeného krajský súd poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku prvostupňového súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach naň odkazuje.

Keďže odvolací súd sa nestotožnil s dôvodmi odvolania poškodeného, ale v plnom rozsahu sa stotožnil s dôvodmi napadnutého rozsudku okresného súdu, odvolanie poškodeného postupom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.